

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΔΖΕΒΑΤ ΠΑΣΣΑΣ

Σήμερον, ὅποτε ὄλων τὰ βλέμματα εἶνε ἐστραμμένα πρὸς τὴν μεγα-
λυμάρτυρα νήσον Κρήτην, νομίζομεν, ὅτι ικανοποιούμεν τὴν γενι-
κὴν περιέργειαν δημοσιεύοντες ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι τὴν εἰκόνα τοῦ
ἀποσταλέντος ἀνωτάτου στρατιωτικοῦ ἐπόπτου ἐν τῇ ἡρωικῇ νήσῳ
πρὸς καταστολὴν τῆς ἐκραγείσης ἐπαναστάσεως. Τὸ ὄνομα τοῦ Δζε-
βάτ πασσά δὲν εἶνε ἄγνωστον εἰς ἡμᾶς ἐνταῦθα, διότι αὐτὸς κατὰ
τὰς ἐορτάς τῆς εἰκοσιπενταετηρῆδος τοῦ ἡμετέρου Βασιλέως ἀπεστά-
λῃ ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Σουλτάνου καὶ κομιστῆς τοῦ παρασήμου
τοῦ Ἰμτιάζ. Ἄγει τὸ πεντηκυστὸν περίπου ἔτος τῆς ἡλικίας του
καὶ θεωρεῖται μετὰ τῶν συναδέλφων του ὡς ἐξόχου ἱκανότητος.
Καταρτισθεὶς στρατιωτικῶς ὥσαν ὀλίγοι ἀνώτεροι ἀξιωματικοί, ἀπο-
λαύει τῆς εὐνοίας τοῦ Σουλτάνου ὡς εἰς ἐκ τῶν συνετωτέρων τῆς
Τουρκίας στρατηγῶν. Εἰς Κρήτην ἀπεστάλῃ ἐκ Κωνσταντινουπό-
λεως ἔνθα ἦτο διωρισμένος ὑπασπιστῆς τοῦ Σουλτάνου καὶ ἀρχηγὸς
τοῦ ἐπιτελείου τῶν ἀνακτόρων. Ἡ ἀποστολὴ τοῦ Δζεβάτ πασσά εἰς
Κρήτην ἐθεωρήθη ὑπὸ τῶν γνωρίζοντων τὴν φρόνησιν τοῦ ἀνδρὸς ὡς
ἀριστος οἰωνὸς πρὸς καθυστάσιν τῆς δεινοπαθοῦσης νήσου. Τὰ πράγ-
ματα δὲν διέψευσαν τὴν πεποίθησιν ταύτην. Εὐθὺς ὡς ἀφίκετο ἐν
Κρήτῃ, διέταξε τὸν στρατὸν καὶ κατέλαβε τὰς πόλεις τοῦ φρουρίου
(Καλὲ-καπισί) καὶ ἀφώπλισε πάντας τοὺς Ὀθωμανοὺς ἐστίνους
προδίδοντες νὰ ἐξέλθωσι πρὸς λειψασίαν, οὐχὶ ὀλίγους δὲ Βενε-
ζινοὺς συλλαβὼν ἔστειλεν εἰς τὰς φυλακὰς. Ἐπίσης ἅμα ἐπικύβηντος
προσεκάλεσε παρ' αὐτῷ ἐπιτροπὴν ἐπαναστατῶν ζητήσας ἐκ τῆς ἐνο-
χίας τοῦ Σουλτάνου παρ' αὐτῆς νὰ συγκαλέσωσιν ἐπαναστατικὴν
Συνέλευσιν, ἵνα ἐκλέξῃ ἄλλην ἐπιτροπὴν, ἥτις μεταβαίνει εἰς Κων-
σταντινουπόλιν, νὰ διαπραγματευθῇ περὶ τῶν αἰτημάτων τοῦ Κρη-
τικοῦ λαοῦ. Αἱ τελευταῖαι εἰδήσεις ἐκ Κρήτης, αἵτινες εἶνε οὐχὶ
πολύ ἀνησυχαστικαί, ἀποδίδουσι τὴν εὐάρεστον ταύτην καταστάσιν
εἰς τὴν περίνοιαν κατὰ τὸ πλεῖστον τοῦ στρατηγοῦ Δζεβάτ πασσά.

Κ Ρ Η Τ Η

Ἡσύχαζον τὰ πάντα ἡσύχαζεν ὡς καὶ αὐτὸς ὁ βασις
Κορινθίας κ. Κολιάτσος. Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐκυλίσσετο εἰς
τὰς γαλατικές του δάφνας. Ὁ κ. Τρικούνης ἐμερίμνε
περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ προσεχοῦς ἔτους. Αἱ συντε-
χνίαι τοῦ ρέκτου κ. Ἀλβάνωφ ὁμοῦ μετὰ τῶν φοιτητῶν,
ἐπνηγύριζον τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου καταστήματος τῆς
Σορβόνης. Ὁ δήμαρχος κατεγίνετο περὶ τὴν ἐξεύρεσιν ὕ-
δατος· εἶχον φθάσει σχεδὸν μέχρι τοῦ μέσου αἱ ἐργασίαι
δύο τῶν μεγαλουργημάτων τοῦ αἰῶνος, ἡ ὑπόνομος τῆς
ὁδοῦ Σταδίου καὶ ἡ ἐπίστρωσις τῆς πλατείας τοῦ Συν-
τάγματος. Αὖρα εἰρήνης καὶ ἡσυχίας ἐπέπνεε καὶ πᾶν-
τας ἀπησχόλουν σκέψεις χαρμόσυναι ἐορτῶν, πανηγύρεων,
σχεδίων περὶ καλλωπισμοῦ τῆς πόλεως· ὅτε διὰ μιᾶς ἡ
χώρα ἐκείνῃ τῆς Μασσαρίας, τὴν ὁποίαν αἱ γεωγραφίαι
παριστῶσιν ὡς νήσον, καὶ ἥτις εἶνε πράγματι ἡφαίστειον
διαρκῶς κοχλάζον, συνταράσσεται, ἀνακινεῖται καὶ ὁ ἀν-
τίκτυπος φθάνει, ὡς ἦτο ἐπόμενον, μέχρις ἐδῶ καὶ ταρασ-
σει τὴν γαλήνην, καὶ διακόπτει τὴν νωθρότητα καὶ ἀρ-
χίζουν ν' ἀναθρόσκωσι θολὰ νέφη εἰς τὸν τέως αἴθριον ὁ-
ρίζοντα.

Ἡ σκηνογραφία ἰδοὺ ἀλλάζει διὰ μιᾶς. Αἱ εἰδήσεις
τῶν ἀγρίων σφαγῶν, τῶν πυρπολήσεων, τῶν δηλώσεων, ἐμ-
πνέουσιν αἰσθησίν, ἐξεγείρουσι τὸ ἐνδιαφέρον. Εἰς τὰ κα-
φενεῖα, εἰς τὰς λέσχας, καθ' ὁδόν, πανταχοῦ ὅπου συνα-
παντῶνται δύο φίλοι ἢ γνώριμοι τὸ ἀναπόφευκτον «τί
νέκ;» ἀναφέρεται πάντοτε εἰς τὰς ἐκ Κρήτης εἰδήσεις.

Τὸ βλέμμα τῶν ἀναγνωστῶν τῶν πρωινῶν ἐφημερίδων πί-
πτει κατὰ πρῶτον νυσταλέον ἀκόμη ἐπὶ τῶν πολυστήλων
ἐκ τῆς πολυπαθοῦς νήσου ἀλληλογραφίῶν. Καὶ αὐτὴ ἡ
κυβέρνησις μὲ ὅλον τὸν διπλωματικὸν θωρακισμόν τῆς δὲν
ἡδυνήθη νὰ μείνῃ ἀπαθής. Στέλλονται διακοινώσεις, διε-
ξάγονται ἐνέργειαι καὶ παραστάσεις· οἱ πρέσβεις ἀναίθου-
καταβαίνουνσι τὰς κλίμακας τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερι-
κῶν, συγκροτοῦνται ὑπουργικὰ συμβούλια· ὁ Ὑπουργὸς
τῶν ναυτικῶν ἐπισκέπτεται τὸν Ναύσταθμον καὶ τὰ πλοῖα
τοῦ στόλου ἡμῶν ἐξοπλίζονται. Ὁ θορυβώδης ὄχλος τοῦ
Χρηματιστηρίου συνταράσσεται, ὡς συνταράσσονται τὰ
στήφη τῶν ὀρνέων εἰς τὴν προσέγγισιν τῆς καταιγίδος καί,
ἐνῶ οἱ Κοῦτες ὑψώνουν τὴν σημαίαν τῆς ἐπαναστάσεως,
αὐτοὶ ὑψώνουν... τὸ ναπολεόνιον. Εἰς τὰς ὁδοὺς πωλοῦν-
ται παραρτήματα καὶ οἱ κερδοσκόποι τῆς πεντάρας ἐκ-
μεταλλευόμενοι τὴν εὐπιστίαν τοῦ πλήθους ἀναδημοσι-
εύουσι τὰ τηλεγραφήματα τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1866!

Νομίζει τις, ὅτι ἀκούει ἀπήχησιν ἐποχῆς οὐχὶ μακρυ-
νῆς, ἀλλ' ἱστορικῆς καὶ ἀξιοδακρύτου. Νομίζει, ὅτι ἀνε-
μίζουσιν ἀρειμάνιοι αἱ λευκαὶ φαβορίται τοῦ ἐκ Γορτυνίας
πολιτευτοῦ, ὅτι ἡ Βαβυλὼν τῆς πλατείας τοῦ Συντάγ-
ματος πληροῦται ὑπὸ τῆς ἰαχῆς συλλαλητηρίων, ὅτι δι-
εργονταὶ ἀλλελαζόντα τὰ σμήνη τῶν ἐφέδρων ἀπὸ πάσης
γῆς Ἑλλάδος, καὶ ὅτι ὁ ἀείμνηστος Χρόνος τῶν Ἀθηνῶν
ἐπαναλαμβάνει τὸ πολεμικόν του κήρυγμα μὲ στοιχεῖα πολὺ
μεγαλειτέρα τοῦ ἀναστήματος τοῦ διευθυντοῦ του. Πό-
σαι ἡλικίαι ἤδη θὰ εἶχον προσκληθῇ, ἂν ὑπῆρχε σήμερον
αὐτὴ ἡ ἐποχή; πόσα ἔμπεδα δὲν ἤθελον καθιστᾶ γονί-
μους τὰς ξηρὰς μάνδρας τῆς πρωτευούσης; πόσαι πυροβο-
λαρχίαι θὰ εὐρίσκοντο ἤδη εἰς τὸ Ταίναρον ἢ εἰς τὸν Μα-
λέαν πρὸς ἐπισκόπησιν δῆθεν τῶν συμβαινόντων;... Καὶ
πόσα ἑκατομύρια ἀρά γε δὲν ἤθελε ροφήσει ἕως τῶρα τὸ
βάραθρον τῶν προπαρασκευῶν;

Εὐτυχῶς εἶνε ὅπτασία πάντα ταῦτα. Καὶ αὐτὸς ἀκόμη
ὁ κ. Δηλιγιάννης ὁμολογεῖ, ὅτι εἶνε εἰρηνικὸς καὶ ἀρκεῖ-
ται εἰς τὴν νίκην, ἣν κατήγαγεν ὁ κ. Κοντογούρης ἐν τῷ
κομῷ Ἀχαΐας. Εἰς δὲ τὴν ἐρώτησιν, ἥτις αὐτομάτως ἀ-
νέρχεται ἐπὶ τὰ χεῖλη: Τί νὰ πράξωμεν; ἀπαντᾷ ἡ ἐ-
θνικὴ συνείδησις: Νὰ περιμένωμεν τὰ πράγματα.

Ὅχι θουριοὺς, ὄχι φωνακίαις, ὄχι θεατρισμοὺς πλέον,
ὄχι φιλοπατρίαν ὑπερρομαντικὴν καὶ παροξυσμοὺς εὐαι-
σθησίας. Τὸ παρελθὸν μᾶς ἐσυνέτισεν καὶ ἡ ἐποχὴ τῶν
πολιτικῶν κωμῶδιων παρῆλθεν ἀνεπιστρεπτί, ὡς εὐχη-
θῶμεν, διὰ τὴν Ἑλλάδα. Χρειάζεται σύνεσις καὶ περίσκε-
ψις καὶ ἐνέργεια λελογισμένη.

Τοῦτο δὲν σημαίνει, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ὀφείλει νὰ ἐγκατα-
λείψῃ τὴν Κρήτην· ἀσεβῆ χεῖλη μόνον δύνανται νὰ προ-
φέρωσι τοιαύτην βλασφημίαν. Ὁ λόρδος Σώλσβαρυ δύ-
ναται νὰ μασσᾷ τοὺς λόγους του· τὴν ιδέαν οὐδέποτε
θὰ δυνήθη νὰ μασσήσῃ, διότι εἶνε ἀρκετὰ σκληρὰ καὶ
συντρίβει τοὺς βρεττανικοὺς ὀδόντας τοῦ εὐγενοῦς μαρ-
κησίου.

Ἐκεῖ εἰς τὸν Πειραιᾶ τ' ἀτμόπλοια ἀφικνοῦνται ἐκ
τῆς πολυπαθοῦς νήσου στένοντα ἐκ τοῦ φορτίου οἰκτρῶν
ἐπιδοτῶν. Εἶνε πρετβύται πολιοῖ, εἶνε γυναῖκες ἀδύνα-
τοι, εἶνε νήπια, εἶνε πλάσματα ἀθῶα φυγόντα τὴν

δῆλωση καὶ τὴν σφαγὴν, καὶ καταφεύγοντα εἰς τὴν φιλόστοργον ἀγκάλην τῆς μητρὸς πατρίδος. Περὶ αὐτὰ ἄς στραφῇ ἡ μέριμνά μας.

Ἄς ἀφήσωμεν τὴν ἐπίσημον Ἑλλάδα ἐν ἀταραξίᾳ καὶ ἀξιοπρεпеίᾳ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα ἀπέναντι τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν δικαίων τοῦ ὁμαίμονος ἡρωικοῦ λαοῦ. Ἄς περιθάλψωμεν τοὺς ἀποχρεῖς πρόσφυγας, ἄς χορηγήσωμεν εἰς αὐτοὺς στέγαν, ἄρτον, παραμυθίαν καὶ ἐλπίδας.

Καὶ ἄς ἀναμείνωμεν ἐμπρόσως τὰ γεγονότα. Ἐπὶ τοῦ παρόντος αὐτὸ εἶνε τὸ καθήκον μας.

Ἡρώδης ὁ Ἀττικὸς

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ὁ σπόρος τὸν ὅποιον ἔρριψεν ὁ μακαρία τῇ λήξει «Χρόνος τῶν Ἀθηναίων» δὲν ἐθράδυνε νὰ ριζοβολήσῃ. Ἡ Κρήτη ἐκήρυξε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Τουρκίας, δύο ἡμερίδες ἐκήρυξαν πόλεμον ἐξοντώσεως πρὸς ἀλλήλας, ἡ Ἀντιπολίτευσις ἐκήρυξε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, διότι ἐκέκδησεν εἰς τὰς ἐκλογὰς τοῦ νομοῦ Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος καὶ μόνῃ ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐπηρεάσθη ἀπὸ τὸ περιλάλητον ρητὸν τοῦ κ. Δούνη, διότι αὕτη... ἀπεκήρυξε τὸν πόλεμον. Καὶ ἐν τούτοις τὸν ἀγαθὸν αὐτὸν συνάδελφον, τοῦ ὁποίου τὰς τάσεις παρεγνώρισεν ἡ ἐποχὴ του καὶ ἀνεγνώρισεν ἡ ἰδική μας, ἀναφέρομεν καθ' ἐκάστην μετὰ περιφρονήσεως παραθλέποντες καὶ τὴν ἐξαιρετικὴν θέσιν τὴν ὁποίαν τῷ δίδουσιν οἱ μακαρισμοὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

✱

Λοιπὸν ἐν Κρήτῃ ἐξακολουθεῖ ὁ ἀναθρασμὸς καὶ ἡ Κυβέρνησις μένει ἀπαθὴς πρὸ τῆς τοιαύτης καταστάσεως. Κατὰ τὴν γνώμην πολλῶν ἔπρεπε νὰ ἐπέμβῃ ἔχουσα πεποιθήσιν εἰς τὴν μοῖράν μας ἀλλὰ πῶς νὰ πράξῃ τοῦτο, ἀφοῦ ἐκ τῶν προτέρων γνωρίζει, ὅτι εἶνε κακὴ καὶ μαύρη.

✱

Αἱ μέλλουσαι ἐορταὶ ἐπὶ τοῖς γάμοις τοῦ Διαδόχου δὲν πρέπει νὰ εὐρωσι καὶ τὸ Βουλευτήριον εἰς ἣν κατάστασιν εἶνε ἤδη. Ἐν πρώτοις ἀπεφασίσθη νὰ ὑψωθῇ ὀλίγον τὸ δάπεδον τῆς αἰθούσης, ἀλλὰ νομίζομεν, ὅτι θὰ ᾔτο εὐπρεπέστερον διὰ τὰς μελλούσας ἐορτάς, νὰ ὑψωθῇ — παλὺ μάλιστα — τὸ γόητρον τοῦ Βουλευτηρίου, ἀφοῦ τόσοι τὸ ἐταπείνωσαν ἄκαairoi τινὲς καὶ ἀνόητοι συζητήσεις.

✱

Ἐκτὸς τούτου, ἀπεφασίσθη — χάριν τῆς υγείας τῆς πόλεως ἐννοεῖται — νὰ ληφθῇ φροντίς καὶ περὶ τοῦ καταλλήλου ἀερισμοῦ αὐτοῦ.

Ἐπιδοκιμάζομεν τὴν ἰδέαν αὐτὴν ὁλοψύχως, ἀφοῦ εἶνε

ἀποδεδειγμένον, ὅτι ἡ παρελθούσα ἐπιζωοτία ἔσχε τὴν ἀρχὴν τῆς ἐκ τοῦ πικρὰ τὴν ἰδὸν Σταδίου ἰδιορρύθμου τούτου μεγάρου.

✱

Ἡ ἐν τῷ νομῷ Ἀχαΐας ἐκλογὴ ἀπέβη ὑπὲρ τῆς ἀντιπολίτευσως. Ὁ ἐκλεγθεὶς κ. Κοντογούρης, πανηγυρίζων τὴν νίκην του, εἶπεν, ὅτι ἐτελέσθη τὸ συνοικέσιον μετὰ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἀντιπολίτευσως. Ἄς τὸ λαβὴ ὑπ' ὄφιν τοῦ ὁ κ. Τρικούπης καὶ ἀφίνων τὸ ἱποζύγιον ἄς ἐπιδιώξῃ τὸ... διαζύγιον.

✱

Ὁ σεβαστὸς κ. Ραγκαβῆς προτείνει πρὸς τοὺς ἄλλους πρὸς ἐξωραϊσμὸν τῆς πόλεως, νὰ τεθῇ κατὰ ἐπὶ τοῦ ὠρολογίου τοῦ Ναοῦ τοῦ Αἰόλου, διὰ νὰ δεικνύῃ τὴν ὥραν. Προτείνομεν ἡμεῖς νὰ τεθῇ ἐκεῖ τὸ ὁμοίωμα τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ὅπως δεικνύῃ τὴν ὥραν... καὶ καταγγέλλῃ αὐτὴν εἰς τὸ Πανελλήνιον ὡς τὸ ἀντιπατριωτικώτατον τῶν φύλλων.

Ἡ Ζῶ

Ο ΔΟΥΞ ΤΟΥ ΦΑΪΦ ΚΑΙ Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΛΟΥΪΖΑ

Αἱ δύο ἡμῶν προσωπογραφίαι τῆς ἐπομένης σελίδος ἀπεικονίζουσι εὐτυχὲς ζεύγος, ὅπερ ἐτέλεσε τοὺς γάμους του ἐν Λονδίνῳ χάριν τῶν ὁποίων μετέδωκε καὶ ὁ ἡμέτερος Βασιλεὺς. Ὁ κόμης τοῦ Φάιφ — ὅστις τὴν ἡμέραν τῶν γάμων του ὠνομάσθη ὑπὸ τῆς βασιλίσσης Βικτωρίας μαρκήσιος Μάκδοφ καὶ δούξ τοῦ Φάιφ — εἶνε εἰς ἐκ τῶν μεγίστων κτηματιῶν τῆς Ἀγγλίας ἔχων ἀνυπολόγιστον ἐτήσιαν πρόσδοτον. Ἡ Λουΐζα εἶνε πρεσβυτέρα θυγάτηρ τοῦ πρίγκιπος τῆς Οὐαλίας καὶ ἐπομένως ἑγγονὴ τῆς βασιλίσσης Βικτωρίας. Ὁ γάμος αὗτος ὑπῆρξεν ἀφορμὴ παντοίων ἐκδηλώσεων συμπλοῦς ἐκ μέρους ὅλων τῶν τάσεων τοῦ Ἀγγλικοῦ λαοῦ πρὸς τὴν βασιλικὴν Οἰκογένειαν. Ἐν τῇ Βουλῇ ἡ συμπάθεια αὕτη ἐξεδηλώθη διὰ τῆς πανηγυρικῆς ἐπιφηρίσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ προικοδοτήσεως τῆς νύμφης. Τῆς τελετῆς τοῦ γάμου προηγήθη ἡ ἐκθεσις τῶν γαμήλιων δώρων ἐν τῷ παλατίῳ τοῦ πρίγκιπος τῆς Οὐαλίας. Μόνον ἡ ἀπλὴ ἀναγραφὴ τῶν ἀνεκτιμήτων τούτων δώρων δύναται νὰ πληρώσῃ ὁλοκλήρως στήλας ἡμερίδος. Οἱ λάμποντες ὑπερμεγέθεις ἀδάμαντες, ὁ ἀπέρβος χρυσοὶ καὶ οἱ ἄλλοι πολυτίμοι λίθοι ἐκίνησαν τὴν ἐκπλήξιν καὶ εἰς τοὺς μάλλον ἐξοικειωμένους πρὸς τοιαῦτα θεάματα ὀφθαλμοὺς. Ὁλόκληρος ἡ θαυμασία προῖς τῆς πριγκιπίσσης ὑφάνθη ἐν Ἰρλανδίᾳ καὶ Σκωτίᾳ κοσμουμένη ὑπὸ τριχάπτων ἀπιστεῦτου λεπτότητος. Ἀπὸ τῆς πρωΐας τῆς ἡμέρας τῶν γάμων ἔξωθεν τοῦ παλατίου τοῦ πρίγκιπος τῆς Οὐαλίας συναθεῖτο ἀπειρὸν πλῆθος. Ἡ πρώτη ἐξελθοῦσα ἄμαξα ἔφερε τὴν πριγκιπίσσαν τῆς Οὐαλίας καὶ τὸν ἡμέτερον βασιλέα συνοδευομένη ὑπὸ μιᾶς ἑλῆς ἱππικοῦ. Ὀλίγον πρὸ τῆς μεσημβρίας ἀνεχώρησε τοῦ πατρικοῦ οἴκου ἡ νύμφη συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ πατρὸς τῆς. Μετὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν τελετὴν, ἣτις ὑπῆρξε βραχυτάτη, οἱ νεόνυμφοι ἐδέχθησαν τὰ συγχαρητήρια τῶν παρισταμένων καὶ ἐπρογευμάτισαν μετὰ τῆς Βασιλίσσης. Ἡ Βασίλισσα εἶχε ἐκατέρωθεν αὐτῆς τὸ νεαρὸν ζεύγος. Ἡ πριγκιπίσσα τῆς Οὐαλίας, καθημένη ἀντικρὺ, εἶχε δεξιῶθεν μὲν τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς, τὸν Βασιλέα ἡμῶν, ἀριστερῶθεν δὲ τὸν σύζυγόν τῆς. Μετὰ τὸ πρόγευμα οἱ νεόνυμφοι μετέβησαν εἰς τὸ ἀνάκτορον τοῦ πρίγκιπος τῆς Οὐαλίας, ὅπου ἐδέχθησαν τὰς εὐχὰς τῶν φίλων των.

